

GIÁ BẢN	
SÔNG-PHÁP	NỘI QUỐC
Đến năm, Ngày	8.00
Đến tháng 2-00	1.00
Đến tháng 1-00	2.00
Mua báo phải trả tiền trước.	
Tôi và manusie gửi cho M. Talm	
DING-PHÉN - Al-dang-kieng-ka	
Vietnam-ka	

TIẾNG-DÂN

LA VOIX DU PEUPLE

Mỗi tuần xuất bản hai kỳ thứ tư và thứ bảy

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
No 10642
BÁO QUỐC
DÉPOT LEGAL
INDOCHINE
GIÁ BẢN
DÉPOT LEGAL
INDOCHINE
GIÁ BẢN
DÉPOT LEGAL
INDOCHINE

Cái hy-vọng mà
bị gạt làm cho
người bị ngột mà
ngá lòng.
(VOLTAIRE)

TƯƠNG LAI CỦA BẠN THANH-NIÊN

TA SẼ BI VÀO BƯỚNG NÀO?

Người ở trên đời, không phải chỉ sống trong cõi xu xác hiện tại, mà cho là dù được, mà cần phải sống trong cõi tinh thần về tương-lai; tinh thần tương-lai tức là lòng hy vọng, lòng hy vọng đó tức là cái thứ hai trong cuộc sinh hoạt của loài người, mà có một cái thể lực vô hình, làm cho người đời ai ai cũng phải theo đường chí vạch của nó, định định sự xu hướng trọn đời của mình, mà không vượt qua được. Bởi vậy cho nên nói về cá nhân, cũng nói về dân-tộc, trình độ cao thấp, tiến-tối mau chậm, cũng chỉ tại cái lòng hy vọng nó khác nhau thế nào mà thành ra sai biệt. Đến như cái lòng hy vọng đó mà đã sa vào cái cảnh tội ngã cùng đường, thì trong xã-hội đó, không còn có chuyện gì nói được.

Sao thế? dà là con người, trời đất dà phủ cho một cái cơ-thể lanh lẹ, lại ban cho một cái khôi-oc thiêng liêng, trứ ra đứa trẻ con năm sáu tuổi, doi thi doi an, khát thi doi uống, nhưng sự cần có lời tới một bên mới biết, nên cái lòng lo nghĩ, cũng chỉ trong một mai một chiều, còn ngoài ra, lớn mà những bậc anh hùng hào kiệt, lo những công nghiệp phi thường đời nọ qua đời kia, nhỏ mà người thợ trai cày, làm ăn năm này dà nghĩ tới tinh cảnh năm khác, bất kỳ người nào, cũng có ôm một cái hy vọng về cõi sống thứ hai đó cả (cõi thứ hai đây, không phải chỉ sau khi chết rồi đâu, vì như tháng giêng cây bưa mà tháng bảy cất bóng, thì tháng bảy đó là cõi thứ hai, tuần này dồn cây trong rừng mà tuần sau dồn cùi bắn lại chờ, thì tuần sau là cõi sống thứ hai). Song hy vọng thì không ngắn mà thời gian của mỗi người thì có hạn, nên nói đến hy vọng thì trước hết phải kể bạn thanh niên; một trời mới mọc, thì bóng sáng càng cao lên, nước nguồn mới phát, thì mạch chảy còn dài lâu, hy vọng của thanh niên dồi dào xe ròng như thế, nên ở thời đại lần tới mai chong như ngày nay, các nước vẫn minh trên hoàn cầu, động việc gì, một nỗi rỗng thanh niên, hai nỗi rỗng thanh niên, tức cho thanh niên là ông chủ cầm cái cơ-quan tiến hóa trong cõi đời, cũng không phải là quá đáng.

Thanh niên ở nước ta thì thế nào?

Dà là thanh niên thì xu

xác đang mạnh bạo, tinh thần đang hăng hái, bước đường còn dài mà tầm lực cũng đủ mà theo dõi cho đến nơi đến chốn, dẫu cho ở trong một cái xã-hội mới cũ dở dang, chánh giáo khiêm khuyết, về mặt hành vi, không sao sánh với người khác, đến như hy vọng thì có kem gi ai dâu! Nào tự do, bình đẳng, nào xã-hội đại-dồng, trên thế giới đã có cái học-thuyết gì mới, chánh-trí nào hay, mà đã có cái danh từ thời vào cái óc trong sạch tươi mới của bạn thanh niên ta, thì cái mối hy vọng đã riu rít triển miên mà không rời ra được. Tuy như trong khoảng ba bốn mươi năm nay mà trong nước có một dồi chuyện, làm cho một vùng mây mù che dày lâu nay, phải tự nhiên mà nảy ra một dồi về hoạt động, cái ánh hường tự trong lòng hy vọng của thanh niên mà tỏ ra không phải là không có. Thanh niên! thanh niên! bảo người ta không trông vào thanh niên thì còn trông vào ai nữa? Tuy vậy, bên ngoài thi thể, mà xét về sự thực thì có một dồn lầm cho chúng ta phải sinh ra buồn bã bức tức mà không biết dò hỏi ai, là câu hỏi: *Tương lai của thanh niên ta sẽ đi vào đường nào?*

Nói về đường thẳng thì mõ mang cái hy vọng của thanh niên như có sự học, mà học giỏi & nước ta ngày nay, trường công không chỗ dung, trường tư không có, gia đình trinh bô huoc, trám việc dâng eay, người không vào trường không chờ học, dà mang cả thi giờ qui huu, vứt dâng trống không, mà những người vào học cũng chưa chắc là một người ngày sau có nghiệp. Thế thi đường ấy không bước tới được.

Tuổi nhỏ dà mắt học, thi tuốt lớn cũng phải lo làm ăn, cái đót con có thể dùng cho ngấp ngoi qua ngày, đến cái đót nò thuc duc ben hong, thi không thể nào ngồi yên được, muốn cày mà không có ruộng, muốn buôn mà không có vốn, bắt đắc dĩ phải vào Nam ra Bắc, vượt biển tréo non, cũng chỉ vì con ma dối no kéo đi mà không dâng tránh. Thế mà mấy ngó dồn nén, lười lôi ngắn đường, bước chun ra khỏi nhà, thi dà bị luy. Thế thi đường ấy cũng không mong gì.

Những người làm việc các sở tư, hoặc làm việc sở công

dà mâm ký-hạn, hoặc bị "cờ" này cờ khác mà thái vè, muối cùng anh em mở một cuộc buôn, hoặc một sở làm ăn gì, thi bị ghen ghét, hiềm riêng, hoặc là dâng công kiếm lợi, già cho một tiếng angười xấu, thi trâu trắng đi đâu, mất mùa tới dò, không còn có nơi nào mà dung chán, việc gì mà mó tay vào được. Thế là đường ấy cũng không xong.

Mấy đường trên dà cũng ibi tự nhiên mấy đường này phải chen lùa ma vào:

Một là lâm thuê làm mướn trong các sở công cũng các xưởng người Chết người Chá, cùi tai gai trồi, cốt báu cá cái nhán-each mà mua cái no ấm hằng ngày, dò là đường thử nhứt mà hiện nay người ta cho là vinh, nhưng chỉ được một số ít thôi.

Hai là góc nhà xó bếp, bồng con duỗi gà cho vợ mà lây lát qua ngày giờ, công việc xã-hội, trách nhiệm nhân, quan, dành phải dẹp ra ngoài ngô, mà cho là không phải chuyện của mình.

Ba là cùi tai phai nghe, có mắt phải thấy, có tay chun phải cu cu, có động đều nay, bón lòn sụp nợ.

Nói về đường thẳng thì mõ mang cái hy vọng của thanh niên như có sự học, mà học giỏi & nước ta ngày nay, trường công không chỗ dung, trường tư không có, gia đình trinh bô huoc, trám việc dâng eay, người không vào trường không chờ học, dà mang cả thi giờ qui huu, vứt dâng trống không, mà những người vào học cũng chưa chắc là một người ngày sau có nghiệp. Thế thi đường ấy không bước tới được.

Tuổi nhỏ dà mắt học, thi tuốt lớn cũng phải lo làm ăn, cái đót con có thể dùng cho ngấp ngoi qua ngày, đến cái đót nò thuc duc ben hong, thi không thể nào ngồi yên được, muốn cày mà không có ruộng, muốn buôn mà không có vốn, bắt đắc dĩ phải vào Nam ra Bắc, vượt biển tréo non, cũng chỉ vì con ma dối no kéo đi mà không dâng tránh. Thế mà mấy ngó dồn nén, lười lôi ngắn đường, bước chun ra khỏi nhà, thi dà bị luy. Thế thi đường ấy cũng không mong gì.

Minh-Viên

TIẾN BÁO QUÁ CHẬM

Ngoi náo nhộn báo dà hơn một năm nay mà chưa trá hàn, tin mau mau gửi lại cho bản báo đe liên việc sô sách, nêu không được tin trả lời, thi bản báo sô nhà nhà Bưu-điện-thầu hó, và định gửi báo, xin các ngó lượng linh. TIẾNG-DÂN

VĂN VĂN

Buổi hoàng-hôn

Chiếc vàng chênh chêch gác non tây, Lác đác chim giài thẳng cánh bay. Mát biển lung tung màu lòn nước, Suôn non nghỉ ngút khỏi lòng cây. Cò già đóng dà cảng phuong Bắc, Giọng quê vang lung khắp phia tây. Heo hắt giài hòn đường quanh rặng. Boong! boong! và tiếng vang đều đây!

Điền-anh

Ngâm trò dời

Ngâm lại mày râu luồng thận thủng, Ông nhà nợ nước giả bao xong. Ham mũi phả qui thù như chử, Mễn bâ vinh hoa cháu gióng ống. Món nợ lang bồng khôn xi xúa. Con đường danh lợi vẫn mòn mòng. Hồi ai trong giặc li bi đó, Thành dậy man man kèo chổi lồng.

Mộng-Vân

Cảm tác

Tờ ngồi tờ nghỉ tờ buồn tea, Ngâm cuộc hành thông lục xé chiếu. Gian ninh gấp thời lén mây chúc, Anh hùng lở vận hụt bao kẹo. Con đường nghĩa vu xa xa lắc, Cát gánh giang sơn nang nang triu.

Mộng-Vân

THẾ GIỚI THỜI ĐẠI

NHỮNG SỰ TRANH CHỢI MÃY NĂM TRƯỚC CỦA HAI PHAI TƯỞNG, QUẾ

Phai Tưởng và phai Quế (phai Quảng-lý) cũng như tranh chơi dà lán, nhưng trước kia còn là tranh lén chơi ngầm, dồn bầy giờ mới thiết ra mắt.

Phai Quế có bốn người to đầu là, Lý-té-Thâm, Bach-sông-Hy, Lý-tôn-Nhơn và Hoàng-thiên-Hùng. Trong bốn người ấy, người nào cũng có tài riêng, những người về phai Tưởng không thè sánchez kip. Đai phản những người tài trí, người nào mà chẳng muốn làm ông lão tu, Tưởng có bụng ấy, bốn người kia cũng có bụng ấy, vì thế mà phai Tưởng và phai Quế không dung nhau được.

Và lai Tưởng-giỏi-Thạch là người nòng nẩy, tró mắt như hòn tay, chẳng nè ai hết, xem như trước đây Tưởng đã truc Hán-sùng-Tết, đám Lương-hàng-Khai, cầm Ngò thiết Thành, bâi Hàng khôn. Vô đùi Hâ-hàn-Dân, phản Uông-tinh-Vé v.v., những cách cùi động ấy khiến cho người ta trông thấy mà.

Bung con người ta, người nào cũng vây, đối với một kẻ mà mình đã cho là kẻ đang sợ, thi tất phải tìm cách mà triệt di, hay là kiểm thử mà chống lại. Phai Quế đối với Tưởng, hành động cùi phương pháp nói sau đó.

Từ lúc bốn người ta đầu liên hiệp với nhau, tiến lên một bức thành ra chủ nghĩa Quảng-lý, thi tiến lên bức nữa, thi chiếm cùi hối hả, thi dồn bầy giờ sau đó.

Trong cuộc Bác-phat thứ nhất, địa vị của Tưởng như sứ và lý mà được ở trên phai Quế từ chính trị

Chuyện hay

ĐÀN BÀ ÍT CÓ

Ông Tạ-An là một người danh tướng đời Tần, có tình phong lưu hào hào, người ta thường gọi là phong lưu lè tường. Nhờ ông con em trai giài cưng đều học hành văn nhã cả, không kè dàn ông đến dàn bà cũng giỏi. Có người làm thi vịnh tuyết, có người ở trong mản mà biện luận với khách, khách không lại; còn bà ta thì có cái tánh ghen dữ, mà tài biện cũng sâu sắc.

Một ngày nọ họ con và cháu ngồi hàn chuyện cùng bà, có ý muốn can bà về tánh hay ghen, nhân dân tinh xá khem mấy vị dân bà không ghen, đem niêng bài thi Quan-thư Cù-moc (thì khen bà Hậu-phi không ghen) đọc cho bà nghe, bà biết sắp này có ý nhạo và châm nhau, bèn hỏi một cách tinh tảo rằng: Vậy chờ mấy bài thi đó ai làm ra?

-- Thưa, ông Châu-công là ông Thành làm ra.

Bà cười rì rì mà nói rằng: U, tao biết, như bà Châu-công thì có

cho đến quán sir. Bởi vậy những sự trước đây hai bên tranh chơi nhau, tuy không rõ ràng, song nếu để ý xem ngôn luận và cử động của họ thì cũng đủ hiểu.

Trận Bắc-phat thứ nhất, Tưởng đem quân đi trước, bô Tông-tu-lệnh thị đê cho Lý-té-Thâm là chức Tông-tham mưu cầm quyền. Dùng lè, thi Tông-tham mưu phải theo mang lệnh của lồng tu lệnh mới phai. Nhưng Lý không thể, trong khi ô lại giữ Quảng đông thừa cơ người của phai Tưởng di hối, mà mình lại được thay quyền Tông-tu lệnh, thi cứ tự ý làm a bira e, coi mang lệnh của Tưởng như tướng không có. Lúc đó có một người họ Hoàng và một người họ Văn, tranh nhau làm trưởng xưởng trại phai, Hoàng là người về phai Lý, Văn là người về phai Tưởng. İki kia tranh nhau kịch liệt, có người mang tên gởi điện kêu việc đó với Tưởng. Tưởng ở giac trán đánh điện cho Lý, tự mình bảo lão tu, Tưởng có bụng ấy, bốn người kia cũng có bụng ấy, vì thế mà phai Tưởng và phai Quế không dung nhau được.

Tiền-dai Quân ở Quảng đông là người thân tín của Tưởng, chuyển Bắc-phat thứ nhất, phai Tưởng di hối, mà con Tiền-dai là, là có ý dùng đê coi sóc phai Lý. Chẳng đê Tiền-dai dùng thà doan mềm mỏng, ngày ngày vi tiền chiêu quân mua ngựa, nói rằng sẽ giúp cho Tiền-dai chèn ném một đạo quân, vì thế mà Tiền-dai thân Lý. Luôn đê xây

ra việc dâng Quốc-dân lực-lai đồng viên Lý dâng danh Tiền-dai dem quâns Trân-gia-Hoa & Thiệu-quân, Tiền không biết là mưu lừa, tức thi dàn quân vào Giang-tây. Thế là thế lực của phai Tưởng & Quảng đông không còn chút nào, chỉ e thai con e của chủ nghĩa Quảng-lý cũng thành hình từ đó. Đó là một việc nữa.

Chồng-Phan là người thân của Lý, mà đối với Tưởng. Cùi cũng thường thường liêc mít đưa tinh. Khi Cùi làm trưởng bộ Tài-chánh ở Quảng đông dâng có một lần cấp cho Tưởng một món tiền hòn trăm ngàn đồng. Việc đó người trong phai Quế đều không bằng lòng,

thinh linh phai quân nã bắt Lý-hai-Vân là người tin nhiệm của Cùi, làm cho Cùi phải bỏ chức mà chạy, cái đó cũng là sự đánh nhau ngầm của hai phai.

Năm trước quân cách mạng dương lên đánh Bắc, dột nhiên Tưởng bỏ chức Tông-tu lệnh mà về quê, rồi qua Nhứt-bôn, nguyên nhân về sự này tuy rất nhiều mõi, n' trong mà cái mõi chủ yếu, tức là sự tranh chơi của phai Quế. Trong cuộc Bắc-phat thứ hai, Tưởng đem quân lén lỏi Sơn-dông, bị thua rùi về Minh-nghuyên, quân số không theo mang lệnh của Tưởng, tự do thoái lui, Tưởng không có cách gì ngăn trở. Quân ty vừa lui vừa tan, đến nỗi định của Tông-tu lệnh nguyên ở mặt cuối trận, mà phải lùi ra thành ở mặt đầu trận. Bên kia quân giặc đuổi sát lối nới, chửi nứa thi Tưởng bị bắt. Lúc về Nam-kinh, Tưởng dời Lý-tôn-Nhơn và Bach-sông-Hy mò cuộc hội nghị. Trong hội cùi lòn om som, Lý và Bach khuyên Tưởng rằng: « long quân như vầy, khó mà cùi vỗ ngay được. Tưởng tu lệnh cũng nên tam ngút. » Lì lò v.v. v.v..

Nhưng cùi dò vua mít vừa chua, Tưởng biết rằng thò lò khò kéo lại được, luôn đem áy trốn đì, rồi về Phung-hôn. Đó lai là một việc tranh chơi ngầm của hai phai.

Tiếp lai là kè so quan mít việc mà thôi, ngoài ra lai cùi cùi nhiều việc khác nữa.

(Thứ-chung 11 April)

THƯỜNG THỨC

CÁCH PHÒNG CÁC BỆNH DỊCH SỨC VẬT

(Tiếp theo)

Tiêm vi trùng của bệnh dịch Tiêm vi trùng cùi bệnh dịch là tiêm vi trùng mít bệnh lỵ-nhiêm nhiễm & cùi vật da, trich cho cùi vật. Lát như vây cùi bù mực dieu :

- 1) đê xé bệnh.
 - 2) làm cho mít bệnh chóng hết.
 - 3) đê phòng giài cho cùi vật.
- 1) Xé bệnh. — Vì dù thấy mít cùi vật chết, mà chứng bệnh không có; nay muốn biết nó vì sao mà chết không phải là chuyện dễ. Phai (xem qua trang nít cùi thứ nít)

ANNAM LỊCH SỰ

HÃY NÊN

HÚT THUỐC LÀ

JVB

VIEC TRONG NUOC

TRUNG-KY

HUE

Bầu cử năm ông Dân biểu
Có nghị định tòa Khâm ngày 6 Avril
1929 định đến ngày 2 juin thi cử
trong mấy tỉnh Nghệ An, Hà Tĩnh,
Thừa Thiên, Quang Nam, năm ông
dân biểu thi cho mấy ông Trần
đinh Diệm, Lê Văn Huyền, Hoàng
đức Trạch, Huynh Đức Kháng, và
Lương Quí Dỵ đã từ chức ký hồi
động thứ ba trước đây.

(Quan báo)

Xe lửa nghiên cứu

Lúc mười giờ đêm ngày 18/4
người gác cổng (porter de passage
à niveau) thấy trước nhà thờ Phủ
cam một cái xe lửa chở xe lửa
Tourane-Huế. Thì 20 nghiên cứu
đoạn. Người bắc mang tên là Võ Lãm
nghe đánh tranh. Theo lời người
chung quanh do nói thi đã hơn một
tuần nay người ấy rủi bị đau nang,
không di chuyển, đánh chửi đau
và đói. Lúc ấy tên Võ định ho sang
nhà lảng giêng xin cơm, vừa bò lên
đường sắt thi bị xe nghiên. Thương
thay !

Một người ở gần

THANH-HÓA

(QUANG-HOÀ)

Tranh bài phỏm sa

Gần đây có xảy ra một chuyện
đã hãi phò sa rất buồn cười, xin
kể ra đây để độc giả ngẫm nghĩ :

Nguyên binh làng Tam-Đa và Lý
nhân thuộc huyện Yên-dinh có một
bài phò sa tốt lắm. Hai làng ấy canh
trứng từ xưa đến nay không đều gi
trò ngại, duy cách nǎm sáu nǎm
về trước đây Lý-trưởng Phù-binh và
Hồ-nam thái làng này thuộc về phủ
Quảng-hoa, cũng giáp với bài phò
sa đó có làm đơn xin canh trừng
bài phò sa đó, thành công có lời
thôi it nhiều, song rốt cục lại thi
cũng là làng Tam-Đa và Lý nhân
được. Thế mà hời tháng sáu nǎm
ngoài quan phủ Quảng-hoa có trú
định lập sứ đét và vua làm tên
mời gầy lai chuyện tranh đánh đó.
Quan đòn xét rõ, đổi Lý-trưởng Phù-

MẠO HIỆN NỮ HIỆP

(PHÚC-NHÌ-MA-TƯ
TRINH-THẨM-ÁN)

Dịch - giả : XA-TÙC-TÙ

Số 5

Chương thứ nhất

Cát tinh diễn phò sa

buôn chưởng

(Tiếp theo)

Chàng ta sắp sửa bước đi thi đã
thấy người già cửa dân người
khách vào phòng khách, ban
ta dắt tay ta đang đứng đường sau
cửa sổ, mắt trống ra, ta cũng
bật chưởng gõ mặt lên dân qua
cửa sổ, thi thấy vì là trước đó,
chẳng 2h, 25 tuổi, xem rát bộ dạng,
cô vú khai oai oai, và cũng chính
tè nghiêm trang, song trong lòng có
viết gì quan hệ to lớn, nên hành xác
rất hờ hững, tay cầm tay, trên vai
gõ má xem có sặc rau bạch mà
mỗi hối tuôn ra, không hề lùi chui t

bình và Hồ-nam, bảo lợp tức làm
đơn tranh bài ấy. Hai ông Lý-trưởng
không thuận nên quan phủ bắt đ
đổi lại mãi sau Lý-trưởng
Hồ-nam tin cho dân bài làng Tam-
Đa và Lý-nhân biết, rồi bàn với
nhau không tranh đánh v. v. . . . Thế
là quan phủ không được mẫn
nguyện; quan có bò qua không?
chưa biết, song mới đây lại nghe
nói rằng ông Lý-trưởng Hồ-nam
có chuyên gi lời thói đó đến phủ,
quan phủ bắt đồng truyền và ký tên
vào một lá đơn tự lay quan làm ra.
Đơn gi vay? Đơn này có dính dấp
gi với sự đánh bài phò sa chẳng?
Cũng khả nghi lắm.

Thực nghiệp là việc tốt, song có
nên mượn sự tố? mà xâm đến
của kẻ khác không?

B. S.

(UINH-GIA)

Linh lệ cũng ăn tiền lót sao?

Ngày mùng chín tháng hai Annam
Tết Chán linh lệ, xuống làng Giự
quản (tòng Tuần-la) về việc gi
quản, bắt đồng con bò ăn trên đường cai
qua, giao cho tên Tuyet ở làng Đại
thủy giữ, rồi vào nhà Lý-trưởng Giự
quản, chủ có bò (mu Khuong &
làng Giự quản) hiết bò hi bắt, theo
đến nhà lý-trưởng mời tên linh lệ
để vở dái cơm ruợu, làm thế là
có ý để xin thả bò ra, song tên
linh lệ bắt chục bạc thì tha tội
không thi giải bò về trình quan
phò, mu ấy nài xin bớt một mảnh
không được. Tên linh lệ đến
nhà lý-trưởng, mu kia theo đến
kêu nai mồi, rồi đưa ra tam đồng,
tên linh lệ nói rằng: bạc này
phải nộp cho người đội lục lộ một
nửa (?) rồi cầm lấy \$8. bỏ túi, ra
diện tên Tuyet ở làng Đại thủy,
mu nó cũng di theo. Đến nơi thi
tên linh lệ sách nữa, lấy thêm
cả thấy 17\$, sáng ngày 10 mu no
mỗi nhân được bò về.

Ôi! cái ăn trả bò ăn trên đường
quan, nhà nước định phạt mỗi con
là bao nhiêu, dân có được biết đâu!
Một tên linh lệ bắt được mảnh
đến 17\$ cũng vì cái té quan xa
nhà gần, mỗi khi có việc tu hồn
hi lo thời, nào khui pháo bão, trâm
hè khôn khéo, 15, 20 ngày mới xong
việc, cho nên bắt đát đì mà dân
chỗ phải mua đường ngàn như

thị, bọn giàn tham mồi nhẫn nháp
máu bóc lột được.

Việc này lý lịch làng Giự quản
cung làng Đại-thủy đều biết mà
không nói nang gì cả. Lâm lý trưởng
mà thấy dân làng bị niết sách
như thế mà không một tiếng bình
vực thi phỏng có ích gì? Nghe đâu
quán trên đường xé, kết quả ra
sao xin sẽ dâng tiếp.

Một người dân Giự quản.

HÀ-TỊNH

(HƯƠNG-KHÈ)

Voi chờ chết người

Ở làng Kim-cương t. uộc về tỉnh
Hà-tinh, nguyên ngày xưa là chỗ làm
sơn chưởng khi, rừng hoang rậm rạp,
son thà được tự-do. Các tay mồi
nay nhà nước làm con đường N
8 tháng thương tên Ta-khép cho
nên nhor đầu tu hợp tại Kim-cương
khai khẩn núi non, lập thành xã
hiệu, người ở đã đóng nền son thà
cũng không có hành hành như
trước nữa. Thế mà ngày 8/4/29, có
một con voi lùn ra ăn buồi chiểu, cản
đến làng Kim-cương ra duỗi, voi chạy
má hầm hét dữ lắm, đến đêm ngày
10 voi ấy lại ra ăn, cả làng cũng ra
duỗi, nhưng nó không chạy. Có anh
Ngoét Hà nói to lên rằng: bây giờ
ta lấy ông lùn vòi nhọn và cột lá
kè vào thấp lửa đốt vào chon cho
nhì nó phải chạy. Nói vừa dứt lời
thì voi trung với lòi hút một cái,
anh Ngoét Hà ấy bò ngửa ra, nó vòi
lấy, rồi hai chun cù chà. Thấy thế
cả làng đều chạy hết, anh Ngoét Hà
nằm đó thiệt mạng một mình.

Người mìn cũng giận gan thận,
khi làm thì dòng mà rủi ro có một
hai - người bị nạn thi bao nhiêu
người khác đều lành cả. Không phải
chuyển duỗi voi này mà thôi,
chuyển gì cũng thế.

Một người biết chuyện lai cho

DALAT

Viete Ông Trần dinh Nam

Về việc Ông Trần dinh Nam, bảo
Tỉnh dân đã đăng ký trước, nay
xin đăng tiếp cho độc giả được rõ.

Ngày 9 Avril Ông bộ Đà
lat ra đi có đỡ lai cho Ông Docteur
một cái giấy, kể cả tinh cảnh
của Ông rõ ràng và có đánh mờ
cái giấy thép cho quan nǎm y thành
Huế nói rằng Ông sẽ về Huế đăng cát

đảng ta và cũng không đồng
đây, cứ ngồi yên mà xem bao. Ta
thôi gieo đổi ba lùn mồi chum bò
và bắn xuống mà đừng giày, mà bắn
ta rắng:

Chuyện gì với vả mà bác cứ
cởi ống lọc tối thế? cứ như linh
hinh người khách mà chúng ta trông
thấy đó, thi ta có lời xép chuyện,
người ta cũng không có thể đem cát
đầu dưới đầu chuyện mà nói ra rõ
rang vả chúng ta nghe cho thanh
và rõ.

Bác thô thô, thi ta bón ta dến,
đinh vào thưa cũng người khách,
nhưng chưa đi thi ta bón ta lây tuy
người lai. Hồ-Khắc chạy lai,
ban ta dến mới bén bồng cát hối
tham rằng:

— Vì là trước đó đã dến bao
nhieu nước mót rồi?

— Thưa ba vả.

Ban ta nhận mây mà nói rằng:

— Ông đã bẩy nhiêu mà náo cát

cát chún thành lanh vào?

Hồ-Khắc nói: — Hiện nay ta

chưa được hoàn toàn thành lanh song

và với lùn mót tôi chưa dến nước

mặt đất.

nghĩa đầu đuôi, và xin Ông ấy linh cho
Tòa khâm biết. Thế là Ông đi một
cách minh bạch, chờ không có chút
gi là tung tích âm muối cả. Vậy mà
Ông đi đến Sông cầu thi Tòa án
Dalat đánh diệu triệt ông lại, dem
về Dalat.

Đến 18 Avril, quan Tòa Dalat
nói Tòa án Hanoi đã trả lời rằng
Trong vụ Ông Bazin và việc cách
mạng Hanoi, Ông không có lỗi gì,
nay Ông được tự do.

Điều biện đang làm việc tại
Dalat, Thế là về vụ Tòa án Hanoi
Ông không định liệu chút gì nữa. Còn
về sự xin nghỉ mà nhà nước không
chuẩn đơn của Ông như các người
tùng sự khác, theo lời hứa ngày
trước, như có truất chức thầy thuốc,
thì Ông cũng dành lòng, vì cũng là
một lớp thầy thuốc như người ta
mà riêng chịu thiệt thòi như thế, thi
mang cái chức đó, cũng không khác
gi một người thiêu niên suông.

Một ngotr thanh niên

BẮC-KY

HANOI

HỘI ĐỒNG ĐỀ ĐỊNH

Số người bị bắt giam trong Nhà
phòng Hỏa lò này cũng đã đồng lâm:
Mới rồi lại bắt thêm ba Ông
Nguyễn Xuân Tảo, thư ký Tòa sứ
Tuyên quang, quán ở Nam Định;
Ngô Thủ Đức, lục sỹ Tòa án Tuyên
quang, quán ở Hà Đông; Nguyễn
quang Tiến, hội họa sở Công chính
Tuyên quang.

(Theo T. N. 17 Avril)

Sáu người học sinh sang Xiêm
bị bắt

Sáu người học sinh Annam hối
khóa trường Nam Định, tên là
Nguyễn Tuân, Đinh Văn Phụng
Nghiêm tử Trinh, Nguyễn Văn Quý,
còn hai người nữa không biết tên,
và rồi trốn sang Xiêm thi mới dã
đã bị Cảnh phu Xiêm bắt được
giao trả về cho Cảnh phu Đông
dương. Sáu người ấy phải xích tay
diệu xuống tàu Chantilly gửi về Bắc
ky. Chuyến tàu này vừa tới Hải
nội ngày hôm kia.

Vì không được thông tin tức gi
cho người nhà biết nên các học sinh
ấy có nhờ Ông D. T. V. cùng di
chuyển tàu này giúp họ cho việc đó.

Sáng hôm qua, Ông D. T. V. đã
đến báo tin cho nhà họ, Ông không
biết vì lẽ gì mấy người nhà ấy cư
lamin.

Chắc sau người học sinh này hiện
đã bị tổng giam vào Hỏa lò Hanoi

(H. T. N. B.)

NAM-KY

SÓC-TRĂNG

Vụ bắn em Ninh

Ngày 19 Décembre 1928, về hời
trưa, tại đường Đại ngô, tỉnh Sóc
trăng, trước một nhà khach
sau có một cái xe ô tô đậu. Vì xe
đó đâm vào lèn cảnh sát đến bắt.
Chỗ xe dương cái nhau với mấy tên
cảnh sát thi có em Ninh (cái cảnh
sát) đến. Cai Ninh bảo lính đánh

mặt trời áo trâu như thế, vừa đùa
đây, cứ ngồi yên mà xem bao. Ta
thôi gieo đổi ba lùn mồi chum bò
và bắn xuống mà đừng giày, mà bắn
ta rắng:

Chuyện gì với vả mà bác cứ
cởi ống lọc tối thế? cứ như linh
hinh người khách mà chúng ta trông
thấy đó, thi ta có lời xép chuyện,
người ta cũng không có thể đem cát

đầu dưới đầu chuyện mà nói ra rõ
rang vả chúng ta nghe cho thanh
và rõ.

Bác thô thô, thi ta bón ta dến,
đinh vào thưa cũng người khách,
nhưng chưa đi thi ta bón ta lây tuy
người lai. Hồ-Khắc chạy lai,
ban ta dến mới bén bồng cát hối
tham rằng:

— Vì là trước đó đã dến bao

nhieu nước mót rồi?

— Thưa ba vả.

Ban ta nhận mây mà nói rằng:

— Ông đã bẩy nhiêu mà náo cát

cát chún thành lanh vào?

Hồ-Khắc nói: — Hiện nay ta

chưa được hoàn toàn thành lanh song

và với lùn mót tôi chưa dến nước

mặt đất.

người chủ xe và bắt dem về bồi.
Khi ấy một người Pháp lai tên là
Samarcelly cũng ăn trong khách
sạn, thấy vậy chạy ra can thiệp. Cai
Ninh và anh Pháp lai cãi nhau, rồi
tên cai chục rút bê-on-nét thi
Samarcelly rút súng sau hán ba
phát, cai Ninh chết ngay.

Việc ấy đến ngày 17 Avril mới rò
rỉ Tòa án đại hình mới xử. Bắt đầu
xét xử và tranh biện từ 7 giờ rưỡi
sáng, đến chiều thi đã tuyên án.

Kết quả vụ ấy:

Cai Ninh bị bà nộiдан chết tươi.
Samarcelly bị 1 năm tù và 1500
quân tiền vạ.

(Luật theo các báo Saigon)

AI-LAO

VIENTIANE

Lai xét nhâ

Hôm 8 Avril vừa rồi, một thám
đến khám nhà hai Ông Lan và Chử,
lâm ở số nhà in nhà nước (Imprimerie
du Gouvernement de Vientiane). Xét từ 9 giờ đến 11 giờ,
nhưng nghe đâu chẳng bắt được vật
gi quan hệ cá, tuy vậy hai Ông
cũng bị bắt. — Dù luận đối với
việc này rất là phân vân, kể nói
vay người nói khác . . . Phản ứng
thì cho rằng sự này là do lời vu
cau của một người biếu riêng của
hai Ông. Hai Ông làm số in nhà
nước vì tài cương trực có người
không bằng lòng nên cố hại như
thi...

Hiện nay bị giam ở đè lao, là
chung ở lòn với 10 thường phạm
Lào; và con không được phép
đem con nhà vào thăm. Hai Ông

cũng không biết mình phạm tội gì,

nên mong mỏi ngày xả lâm.

<p

HỘI VĂN QUỐC TIẾT KIÊM

TỘI CẤT TỈNH LÀM VỐN - HỘI DẤU TÊN CỦ PHẦN - CỦA NGƯỜI ĐẠI PHÁP LẬP RA
BIGEACHE & LINH THƯỢNG HẢI (Chine) 7. Avenue Edouard VII
VĨA CỦA HỘI : 63.000 lượng bạc Trung-Hoa (đã đóng một nửa); và 2.000.000 phat lún
Đại pháp (đã đóng một nửa).
Thời gian : 31/12/1927. Hồi số 1000000 đồng bạc Hông-Mao dollarsad
cất tại Thượng-Bắc.

TỔNG CỘC LŪN & HÔNG-PHÁP : 23 Rue Guyemer SAIGON - mây nón n. 571
PHÒNG CỘC VỀ TRUNG-KÝ VÀ BẮC-KÝ : 15 Rue Bertrand HANOI - mây nón n. 639
HỘI LẬP DƯỚI QLVN CHÂN-PHỦ ĐÔNG-PHÁP KIỂM CÓ

Số bậc từ tinh của Hội gởi tại Kho-hàc-lòn của Nhà-Nước ở Saigon.

Muốn bà hiện cho có cái vốn, hoặc để dành cho con gái khi vu quí, thi nên lấy một Phiếu (BON) của Hội

VĂN-QUỐC TIẾT-KIÊM

GIA PHIEU, NGƯỜI CHỦ PHIEU ĐƯỢC LÃNH LÀ

Một ngàn đồng

SƠ TÊN NHỮNG NGƯỜI DÀI-LÝ Ở TRUNG-KÝ

TÊN TỈM	DANH HIỆU CỦNG CHỦ Ở CỦA NHỮNG NGƯỜI DÀI-LÝ
Thanh-Hoa	M. M. Bé Tường Lân, Hồng Lô Tự Khoa, huu tri, 130 Grand-rue à Thanh Hoa
Vinh-Benthuy	Lâm quang Nghị, chủ hiệu sách « Thành đực », rue Maréchal Foch & Vinh. Thủ cho M. Hoàng-Cuc xin thôi
Ha-Tinh	Võ công Hòa, Hồng lâm viện Kiêm bộ, Ex-Instituteur, chủ nhà Văn-hương ở Hà-tinh
Quảng-Bình	Hồ quai Tăng Thương mai & Donghol.
Quang-Trí	Thiên Lân, Chủ nhà Khách sạn hiệu Lion, rue Thach Hán à Quang Trí.
Huế	Tào Thái Oai, Tư Giả, ô hiệu chụp hòm Tăng Vinh, rue Paul Bert à Huế.
Quang-Ngai	Truong Quang Luyen, Chủ nhà Khách sạn à Quang Ngai.
Falso	Trần Đại Biểu, Quang Lộc Tu Khoa, huutri à Falso

Muốn cho vi trùng chết đi hoặc
về sức khỏe để đem nấu nồng lên,
hoặc pha thêm những vị thuốc vào.

Cũng có đôi khi, người ta lấy
những chất độc mà vi trùng, để
ra, để đem trộn đều.

Khi trộn đều thì bệnh phát ra
thường nhẹ. Rồi trong máu sinh ra
những chất giải độc. Nhữngh chất
giải độc ấy gọi là chất kỵ trùng
được.

Những chất giải độc đó, nên
về sau vi trùng ở ngoài có raro cũng
không làm gì được. Song ta phải biết
rằng : muôn trùng đều để trừ một
bệnh nào, thì phải đem giống vi
trùng của bệnh ấy ra mà chế hòa
cho bết độc đi, rồi hãy tiêm vào
thân thể. Ví dụ như trùng đậu dịch
tả thì đem con vi trùng bệnh tả
nấu lên, rồi mới dùng để tiêm cho
người ta.

Cách trộn đều tuy chậm có hiệu
nghiem, nhưng sự ích lợi được lâu
ngày. Trong đậu có thứ hiệu nghiệm
được trong sáu tháng, có thứ hiện
nghiêm được đến một năm.

Cũng đôi khi, bệnh nặng quá nên
không trộn đều được. Vậy giờ
người ta dùng nước huyết (serum)
mà tiêm.

Trong nước huyết đã có sẵn
những chất giải độc, nên tiêm vào
chóng có hiện nghiệm, nhưng chỉ
dưới 10, 15 bữa là hết. Khi đó
muốn phòng giữ cho sức vật trong
một han 10, 15 bữa nữa, thi lại
tiêm thêm nước huyết cho nó.

Cách làm nước huyết để tiêm
như sau này :

Lấy vi trùng một bệnh X chế hòa
cho bết độc đi, rồi tiêm cho một
con vật có thể mắc bệnh ấy được.
Trong máu con vật đó sẽ có những
chất giải độc hay là những chất kỵ
trùng. Bấy giờ mới chỉ chia máu của
con vật đó ra, gán lấy nước huyết
(serum) mà tiêm cho các con vật
có thể mắc bệnh X được.

Ở những nơi bệnh đã phát ra
rồi, thi người ta hay dùng cách thử
này là vớt thêm nước huyết.

về buổi ấy, có một cái chủ quyền
vô hình, đã phát sinh ngay từ khi
mỗi tạo thiên lập địa, không ai
bảo họ qui gối cái đầu, mà tự
nhưng họ phải qui gối cái đầu.
Sao vậy ? — Bởi thường có khoa
học chưa phát minh, nhưng sự ác
lợi thiên nhiên cù hàng ngày phát
sinh ra ở trên đại lục. Không
chính phục được, thi phải phục
lòng là lẽ cố nhiên.

Chủ quyền của gia trưởng và
phục tùng luôn lặp quán. — Loài
người càng ngày càng bước tới,
do thời đại có lớp bước sang thời
đại bồi trợ. Lúc đó ra kiêm ôn, họ
thường bị những loài ác thù làm
hở, nên mới cùng nhau đoàn kết
lại để ra tay đối phó cùng nanh
đai rết nhọn trong chốn tung xanh
rú râm. Thời kỳ này tuy dù có đối
chứ tinh thần đoàn thể, mà chẳng
qua như cái chớp loè, lòn khòi
thoảng, chỉ hiện ra trong giây
phút rồi biến mất. Trong troi
đất, phảm những vật loại hữu cơ,
một âm một dương, khi đã tiếp xúc
nhau ở bên ngoài, dục tình bắt hoạt
động ở bên trong, rồi kết thành một
cái dây thân và bình, tịnh biến
thành hồn hồn. Ban đầu vì lè lẹp
hồn. (Người dân ông ban đầu giao
kết cùng một người dân bà nào
được, lè lèn chán rồi bỏ dở đi giáo
kết cùng người khác) mà chế độ
mẫu bê (theo dòng me) xuất hiện.
Đến sau lại vì lè doят hồn (cướp
người về và làm vợ mình), mà chế
độ mẫu bê liền đòi sang chế độ
phụ bê (theo dòng cha). Trong một
gia tộc chủ quyền về tay người
cha, nào vợ, nào con, nào cháu,
như chất, đều phải phục tùng lòng
lệnh của người già trưởng. Luân
ly gia tộc tuy đang ký phôi thai,
chưa bảo là hoàn thiện, song trông
lên dã vắng, ngó xuống luồng lai,
ta có thể cho là một là cờ hướng
đạo vậy. Từ đây về sau các dân
tộc trong hoan hải, trải qua biết
bao lớp luồng thiên dien, thich giả
sinh tồn, cái chế độ ấy đã thành
ra một cái chế độ lặp quán. Ở
phương Đông, thiên trọng về gia
đình luân lý, nên chủ quyền của
gia trưởng có phần cao quý hơn
chủ quyền của người già trưởng
phương Tây. Hiện nay các nhà xã
hội học sở dĩ chủ trương muốn
phát hàn cái chế độ gia đình chuyên
chế, bắn ý họ chính là phủ bao
(plutocratie), sự thống trị của nhà
tự bản, những cái quan niệm ấy,
nhân công nghiệp co khai hiện đại,
phương pháp sản tài, cùng co quan
giao thông, mà trong thời kỳ rất
ngắn ngủi, đã tràn khắp ra toàn thế
giới.

Chủ quyền của tao hóa và phục
tùng uy lực tự nhiên. — Loài người
về hồn nguyên thủy, ăn lồng mắc
lá, & lòi sang, chưa có chế độ
pháp luật, mỗi người chiếm giữ
một nơi ; cái tinh thần đoàn thể
hảy con trong giao chém bao.
Họ chỉ biết tìm cách thế nào cho
khỏi bị đảo thải & trên con đường
sinh hoạt là hành phúc rời, chưa
có tay nào siêu quần bại loại, xuất
từ lò dien, để tránh quyền chủ tể,
hưởng cái quyền lợi tuyệt đối của
tài lực minh. Tuy ai này đều được
trị do hành động, không ai phải
phục tùng ai, mà ng i cho kỹ, II
vẫn ném vi trùng (séro-vaccination)

Làm như vậy bệnh phát ra cũng
nhé, mà sự ích lợi cũng được lâu
gai. Vả lại, có khi phải cưỡng bách,
có khi được tay s người chủ. Như
bệnh đậu réu, quan Thông tư có
phép bắt phải tiêm. Song bệnh ấy
lòi các nước đem thí nếu có con
chó, đau nêu giật ngay đi là lợi
hơn.

Còn bệnh trâu bò, bệnh sét mầu
đen, là jay ở người chủ có muốn
tiêm hay không cũng được. Như
muốn tiêm phải khai với quan sứ,
còn xác vật tiêm phải để thô thui
trong nom trong nửa tháng, hay 1
tháng.

(Còn nữa)

Ng. b. I.
Thứ-9 — Latehan

mình rồi, mỗi anh ta trưởng hùng
cù một phương. Chúng ta chưa
có thè với cho thế là thái bình
hạnh phúc. Là gì biến dục mênh
mông, không bờ không bến, trong
dám ta trưởng lại bầy mưu vạch
chước, cung nhau cầu xé ; anh nào
bè được đào cướp được tên, thi lỵ
lòn làm thiên tử, còn những anh
thất bại, thi phong cho làm chư
bàu, thường nắm phải đến triều
công. Bỗng chốc mà lồng mây cát
cánh, bỗng chốc mà hồn hổ sa
chân, mây trắng chở den (!) cuộc
đời lầm nỗi co le, ngay thay !
Lại vừa bồi nghề nông phát đạt
làm một người dân nào cày khòng
cho qui toe địa chủ, nào giúp vợ
núi con, nào cùi dồi ba trống chí
thần nỗi lè & dưới quyết áp chế
biết bao nỗi dâng cay dâng huoc.
Trò đời áp lực nặng bao nhiêu,
thì phản động lực mạnh bấy nhiêu,
dùn chịu không nổi, đứng lên phản
kháng. Nhờ thế mà cái chế độ nông
nô suy đồi lần lẩn . . . ! Ai ngờ
đến khoảng thế kỷ 17, 18 nò lại
ngoi ngóp ở châu Mỹ. May có tay
đại cách mảnh là ông Lâm-Khang
ra tay chủ trương việc giải phóng
nông nò.

Sau khi chế độ ác nghiệp kia
đã thủ tiêu, dân cày nhiều người
biết nghiệp, phải quay sang lúa
cái trong xuồng thợ nhà buôn. Bọn
này lèi ghe gồm bối phản, hót
khôn lá xiết.

(Còn nữa)

Đã-quang

TƯ TƯỞNG MỚI

VĂN-HÓA-LUẬN

(NGUYỄN VĂN CỦA SCOTT NEARING)
IV. — Sự thống trị của giai cấp
xí nghiệp

(Tiếp theo)

5. — Phủ hào chính trị
Cái xí nghiệp mưu thu lợi n uân
(profit), cái chính trị kẽ phủ bao
(plutocratie), sự thống trị của nhà
tự bản, những cái quan niệm ấy,
nhân công nghiệp co khai hiện đại,
phương pháp sản tài, cùng co quan
giao thông, mà trong thời kỳ rất
ngắn ngủi, đã tràn khắp ra toàn thế
giới.

Trước đây năm trăm năm thi
người hương thôn Âu c Âu, co hò
không biết là có thò gloi, thò mò
ngày nay toàn thò giới co hò đã bị
người Âu chau chism lanh cù.

Cái thành lịch sỹ, có ba nguyên
nhân chủ yếu là :

1) vì có chế độ sinh sản hàng co khai
thông gian tài phu lèn nhiều, mà tài
phu chún chắt rất chóng. 2) vì
phương pháp giao thông và vận tải
tốt. 3) vì có cái động cơ mưu
lợi nò khu sít.

Trong công nghiệp co khai, chí
thông dir (co thua ra) tăng giá rất
nau, nêu cái thông dir ấy mà không
tiết kiệm được & thi trường trong
nước hoặc ngoài nước thi công
nghiệp phải định sẵn. Cái mục đích
của nhà tư bản, đầu tiên là phải
biết chép sít cái thông dir ấy để
giúp cho chép đồ kinh tế được
vững vơ. A c Âu, Phi chau, cũng
Nam Bắc Mỹ chau có thể dàng làm
nhưng thi trường rất lớn cho công
nghiệp Âu chau. Thi trường đã
rộng, cái lồng chính lợi lợi thêm lòn,
cái lợi nhâm sít đe, tài dem dảng

THÈ-KỲ THONET

Văn-minh vật-chất giúp sức cho văn-minh tinh-thần

Nếu muốn trong nhà được LICH-SU một cách PHONG-NHÃ theo lối KIM-THỜI, thi phải có một bộ SALON bằng THONET theo kiểu ghế « Ngưu chân » đẹp đẽ, không phải làm theo kiểu ghế THAO rồi LÂP như ghế Bắc chờ vào.

Một bộ gồm có: 1 cái bàn, 4 ghế ngay, một ghế dài (canapé).

Nếu dùng thêm một chân đèn (salette), 1 ghế nằm đọc sách (không theo kiểu xích-du) 6 ghế con để phòng ăn, toàn bằng Thonet cả, trên treo một lồng đèn bằng Thonet lồng kính vĩ dù mùi vira được sáng và mắt mắt thòi là PHONG-NHÃ dến bực!

Ai không lin, xin mời đến xưởng thợ hiệu QUANG-VĨNH-HƯNG tại ĐÀ-NẴNG (Tourane) ngã tư cây thông. Đồ lót giá rẻ ai ưng kiệu ghi hiệu ấy làm cũng được cả.

CREDIT FONCIER DE L'INDOCHINE

(DÔNG-PHÁP-DỊA-OC-NGÂN-HÀNG)

Cho vay

Cầm nhà đất
Cầm đồn điền
Làm nhà

Tậu nhà tậu đồn điền

Giả góp từng tháng nát gốc nát lão, như góp 10 giả từng năm, từ MỘT đến NĂM năm

Lãi rất nhẹ — Cách giả dễ dàng.

Bản-Hội có nhận véc các kiệu nhà giá linh rất hạ

XIN HỘI THÈ LÈ TAI :
HANOI — Hội Sđ Bán Hội 89 phố Francis Garnier

TOURANE — Maître PHAN-CAO-DOAN,

Lục-Sir kiêm Quản-Lý Văn-Khê tại Tòa Án

Thay thế ai chàng vui lòng

Hiệu bắn Thuốc nam

Thuốc bắc của
người Việt-

nam

nh

VINH-HƯNG-TƯƠNG
VINH-HATINH-HUÉ-TOURANE

Người Việt-nam
muốn cho công cuộc
của người Việt-nam được
thành đạt, chẳng lẽ không vui
lòng tốt sẵn giáp đỡ lão nhan !

Thòi thi xin các ngài mua giáp cho,
đóng giáp cho. Cầm ta vò công !

MỘT MỎ ! / / MỘT MỎ ! / /

tại Tourane có hiệu son
mới mỏ bán :

Son tay, giòn, vernis, thuoc
quét nước vôi màu và các đồ phụ
tùng vò hàng son.

Bản buôn và bán lẻ, giá rất hal

Chủ nhân

NGUYỄN-MẠCH

Dường Đỗ Hữu Vi — TOURANE

Chú ý ! Chú ý !

AI là chủ tiệm bắn thuốc bắc

CHÍNH và SỐNG nếu tìm đến tiệm

QUÂN-THÄNG ở đường CANTON-

NAIS N. 28-30 FAIFO là một nhà

buôn bán thuốc bắc, tạp hóa, cửa

trò đánh từ xưa chí nay trãi

đến 30 năm đài trên đường kinh-te,

ai ai đều nghe tiếng ; Bản si hàn lè

lè cả phải chăng, ai ai xin muốn

hỏi giá cả gi, xin lồng trả lời

ngày :

Xin kính mời quý khách chiêm cù.

Chủ nhân kính cù

QUÂN-THÄNG

ĐẠI QUANG DƯỢC PH

PILULES "RÉT"

Là một thứ thuốc trị các chứng sốt rét rất thân thiện
Hiệu thuốc PHAM - DOAN - ĐIỀM ở TOURANE được độc quyền trữ và bán tại ĐÔNG - DƯƠNG

phẩm vật, mà lại ôn chát chán
vững vàng, & Phù châu và Á châu,
cùng Nam Bắc Mỹ châu lại cũng có
dương sát như Áu châu. Nhờ diện
biết mà những trường buôn bán
phương xa, cùng với các nơi trung
tâm kinh tế hoa động có thể tiếp
xúc. Giá giày rất rẻ, thuận tiện, thuận
quảng cáo, lại tăng giá và cải tiến
cái nhu yếu của toàn thế giới. Sự
chức hợp tác, phế kế toàn gián tiếp
lại giúp cho những cơ quan xí
nghiệp rất lớn, hành động được dễ
dàng.

Kết quả thành toàn thể xã hội chỉ
biết chất chứa những phẩm vật kinh
tế và cái thế lực kinh tế vì đó mà
ra: toàn thể nhân loại đều đem
nhau chạy vào đường ấy. Cái lồng
nhôm được ấy, ông Lester Ward (Lester
Ward) cho là cái nguyên động lực
tối mạnh trong sự hành vi của loài
người, cái sức ấy đã đem sinh hoạt
của loài người mở ra một cái trạng
thái mới. Các dân tộc trên thế giới,
đến như dân tộc Nhật Bản cũng vậy,
bè ngoài bì mang cái vỏ hợp với
lắp chúng tôi, chứ thực ra thì
cái trong mỗi thời gian rất ngắn
người ta dù chạy vào chủ nghĩa thực
nghiệp, dù truy cầu lợi ích và thế
lực kinh tế rồi.

Chợ nên cái áp lực của kinh tế
hàng du, nhân có cái phương pháp
giao thông mới của hiện đại, và cái
hang người tham được không chán,
bên đem cái văn minh sản nghiệp
của Áu châu rải ra toàn thế giới.
Cho nên thương nghiệp cách mạng
và sản nghiệp cách mạng không
phải là chỉ hạn ở Áu châu, cái ảnh hưởng
của nó lại là làm cái văn minh
phú hảo (culture pluriocerique),
mà truyền bá ra khắp cả những
nơi giàu tài phú thiên nhiên và rộng
thị trường để đồ lợi.

(Còn nữa)
Vé-thach biên-dịch

VIỆC THẾ GIỚI

Á-DÔNG

TRUNG-HOA

Cách hành động của Phùng ngọc
Tường. — Ở Hán-khoa có tin rằng
thần như là phượng diện chính giài
thiên nát cách hành động của Phùng không
cần phải là đèn, Tường giờ Thach sẽ
chiết với quân phi của quân Phùng
đánh qua Quảng Tây, còn các tên là
khác chính phủ trong vùng sẽ cùng
Phùng đối quyết đấu, chiến cho
đều được là thua rõ.

Cái nguyên nhân Quảng Đông chủ
hóa. — Sau khi Tường giờ Thach đã
mang quân đánh qua Quảng Tây & Hán
khoa, các tướng Hán Quảng châu đang
não nhiệt về việc tên quân sẽ đối phó
với Tường chờ hóng thấy, tuy nhiên chủ
hóa Sô thay đổi thái độ, từ Tần là
Đường chính là đồng lặc. Người Trần
để ý Tường kinh khẩn, thương binh 40.000
còn hối hận không quân đội của Tần
hỗn loạn, không thể bắt nạt, Ninh
Tần đã rục rịch bắt đầu lật. Tường
rồi không vào Nam kinh, sau
Tường biết là vì Trần & Quảng Đông
rất là trọng yếu nên phải gìn. Sách
mạng rất lệnh, y theo chủ Trần, để
tồn quyền cai quản sự & Quảng Đông
hơn nữa quân đội của Trần Tường
đã cấp lương cho rót hàn. Trần cầm
cái lồng thành của Tường đối với mìn
tên là ngày Hanning công hòa với Trần
mùa Khu hai người đồng ý với nhau
tên thống nhất hòa, và ông là chính
phủ trong vùng Hán Trần là Đường là
nhận chức Hiệu kiêm đặc phái viên &
Quảng Đông do chính phủ trọng dụng
về

(T. N. D.)

Chính phủ Trung ương. — Chính
phủ Trung ương đã là chún song, Nhân
viên trong Chính phủ đã chọn trong hai
Uy viên bắt thi thường của Quốc dân
đảng, và có bà Ủy hội chính vụ, người
điều tra tài chính là Thủ tướng.

Trung nhai. — Quốc Nhật-hân
đã bắt đầu trật tự Quốc
Trung-hoa đến ngày Quốc Nhật, ngày 10
tháng 10 & 12 năm phu, rồi là liên
đảng & mìn đồng xe lửa. Các công
việc kỵ trong bài luận là lời sang sự
hành chính & Thành đảo đã giao già
cho Trung-nhâ.

Tổ chức mới là Nam kinh phong
rồi là chún hàng Nhật vẫn còn

**Dự luận Trung-hoa đối với Ông là
Bauer.** — Dự luận Trung-hoa sau nay
lên về việc phát biểu một tờ trình bí
mật của đại tá Đức Bauer do đại tướng
Ludens dorff phái sang Trung-hoa để
tò chục quân đội nước Tàu Trung-tà
trình đó nói rằng Đức hoặc các cường
quốc không cần gì phái ký các hiệp
ước gì về chính trị hay kinh tế với
bất cứ Chính phủ Trung-hoa nào cả
Đại tá Bauer tỏ ý muốn quay lại cải
chỉnh sách & quản lý. Trung-hoa và
yêu cầu giữ cho nước Đức một phần.

(Tin ngày 10 tháng 10)

Thái độ Hoàng thiệu Hùng. —
Hoàng thiệu Hùng làh tu phái
Quảng Tây tuyên bố rằng không chịu
đinh chiến. Bảo giới Trung-hoa đăng
tin rằng quân chính phủ là lập ở gần
Hàn-khoa rất nhiều

Tướng với Phùng. — Có tin chắc
chắn rằng sự triết học & Sava đồng
một bắt đầu được một ngày thi Chính
phủ Trung-hoa lại yêu cầu đình chỉ vì
rằng Tướng giờ Thach và Phùng ngọc
Tường bắt hòa. Tường cũng mắng
quân Tường chiếm Tả nam phủ. Phùng
cũng muốn quân Phùng chiếm Tả nam
phủ. Phùng ở Bang phu quân đội
đến quyền lý tưởng của hai phái đã
xung đối nhau. Phùng ngọc Tường cho
đến biếu hào ở miền Tả nam phủ
Hắn rằng hai bên sẽ xung đột nhau to.

(Theo Arisp)

AU-MỸ

PHÁP

(Tin ngày 18-19 tháng 10)

Tý hời bồi thường. — Úy hời bồi
thuong đã định đạt một tiền Úy viên
bởi để nghiên cứu vấn đề bồi thường
của Đức. Doanh trưởng của Đại biểu
đoàn Đức là ông Schatz nói rằng theo
kế hoạch Đại úy thi năm 1929 Đức
phải giao phó 2300 triệu và Đức đã trả
đo và sau cùi mỗi năm giao phó 2500.
và khong miêu lam sao mà từ 1930
trở đi Đức khong trả trả mỗi năm là
1500 triệu được liệu Úy hời xin ông
Schatz giải thích cho rõ

Vì bài báo, Đức với các nước Đông
minh, chưa tuân hiếp nhau về vấn đề
đây được, nên ngày sau nó của Úy hời
đã định vào ngày 19-10 phải trả trả lại
đến thứ hai sau.

(Theo Arisp)

THỦY-SI

Hồi nghị tại bình

(Tin ngày 16 tháng 10)

Ông London, chủ tịch hội nghị đã
đọc một bài thơ của Ông Chafford
Harmon là hội trưởng hội « Quốc tế
phi thường liên minh », bày tỏ những
nỗi lòng gồm của hai doctong trong những cuộc
chiến tranh sau này. Ông hỏi rằng
các chính phủ có nên nghĩ phải tổ
chức một cái thế lực hàng không quốc
tế, giao trách nhiệm tổ chức cho hội
ông, hội ông sẽ gọi là cùi các nhà
phí doanh trong thế giới để tổ chức một
đội quân chí nguyện.

Ông Litvinoff, đại biểu Nga, tuyen bô
rắng sẽ đỡ khốn lại cái nghĩ là tài
binh hoặc là lập tức Đại biểu
Trung-hoa thi hiện hào cho cái nghĩ
đó yêu cầu hào cùi chế độ quân sự
cứng hao.

(Theo Arisp)

ĐẠI-TÀI

Bazar Hong-Lac

HOÀNG-DẠC-VĨNH

177 Rue du pont Japonais 177

Angoulême

Tiệm 150 có nhân lím ĐẠI TÀI ĐỘC QUYỀN

và Trung-ký cho hòn thuốc HÀ NGỌC

DƯƠNG DƯƠNG PHÒNG & Làng uyên

bản thu hút

A-phien dài tai, cùi Yam-ký

đại kí lông-công nhau thia

thia là một

nhà hòn

<p